

The Development of Thai Language Pronunciation Skill with the Tonal Conjugation of Three Groups of Letters Exercises Practicing for 7 Grade

Jiraschaya Pakornkunaraka¹, Kitiyakorn Noenthaisong^{2*} and Suricha Thanwisai³

Surawiwat School, Suranaree University of Technology, Nakhon Ratchasima, Thailand

E-mail: Jiraschaya.p@g.sut.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-6102-3685>

*Corresponding author e-mail: kitiyakorn.n@g.sut.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-3510-4090>

E-mail: suricha.t@g.sut.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-8242-9691>

Received 08/08/2024

Revised 21/08/2024

Accepted 21/09/2024

Abstract

Background and Aims: The importance of pronunciation in Thai is significant for communication, whether in academic contexts or storytelling. Due to the unique combination of consonants and tonal marks in Thai, words with different tones can have distinct pronunciations and meanings. This has led the researcher to focus on pronunciation, as most students encounter issues with pronunciation that can sometimes cause communication problems. The objectives of this research are: 1) To study the ability to pronounce Thai words in the subject "Thai Literature Properties" among Grade 7 students. 2) To compare the pronunciation abilities of Thai words before and after learning the subject "Thai Literature Properties" among Grade 7 students.

Methodology: The research follows a pre-experimental design with a one-group pretest-posttest design. The target group consisted of 114 students from Grade 7, during the second semester of the 2022 academic year at Surawiwat School, Suranaree University of Technology. Data was analyzed using basic statistics, including descriptive statistics (frequency, percentage) and inferential statistics using a dependent samples t-test.

Results: The research findings are as follows: 1) 7th-grade read aloud 45 words, divided into three groups: middle, low single, and low double letters. The most accurately pronounced letters are the middle letters Jig (จีง), while the most inaccurately pronounced letters are the middle letters Kwan (กวน), followed by the high letters Fang (ฟาง). 2) 7th-grade students' pronunciation of the Thai language after using is higher than before using, with an average score of 44.66 and a standard deviation of 1.04 after, compared to an average score of 41.66 and a standard deviation of 2.67 before teaching.

Conclusion: Students often mispronounced words in the following categories: 1) middle consonant group, such as "ก๊วณ" and "ก๊วณ", 2) high consonant group, such as "ฝาง", and 3) low consonant group, such as "ฟ ำง". When the researchers compared the scores obtained from the pronunciation practice of the three consonant groups, it was found that the average pronunciation score of the three consonant groups after learning was significantly higher than before learning.

Keywords: Conjoining 3 Groups Consonants; Thai Reading Comprehension Ability; Thai Lessons

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จิรัชชาณ์ ปกรณ์คุณารักษ์¹, กิตติยากร เนินไธสง^{2*} และ สุริษา ฐานวิสัย³

โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การอ่านออกเสียงในภาษาไทยนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับการสื่อสารกัน ไม่ว่าจะเป็นในเชิงวิชาการ หรือการบรรยายบอกเล่าเรื่องราว เนื่องจากพยัญชนะและวรรณยุกต์ในภาษาไทยหากมีการเขียนร่วมกันแต่ต่างวรรณยุกต์กันจะออกเสียงและมีความหมายที่แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจในการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนส่วนใหญ่เกิดปัญหาในการอ่านออกเสียงจึงทำให้การสื่อสารในบางครั้งเกิดปัญหาโดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในวิชา วิชาสมบัติวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาสมบัติวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระเบียบวิธีการวิจัย: วิธีการดำเนินการวิจัยรูปแบบก่อนการทดลอง (Pre - experimental Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนสอนและหลังสอน (The One-Group Pretest-Posttest Design) ได้กลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 114 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ สถิติบรรยาย ความถี่ ร้อยละ และสถิติอนุมานด้วยการทดสอบที (dependent samples t-test)

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อ่านออกเสียงตามอักษรสามหมู่จำนวน 45 คำ โดยแบ่งเป็นอักษร กลาง ต่ำเตี้ยว ต่ำคู่ นักเรียนมีความสามารถอ่านออกเสียงถูกต้องสมบูรณ์ที่สุดคืออักษร กลาง (จิก) และอ่านออกเสียงผิดมากที่สุดคืออักษรกลาง (กว้าน) รองลงมาคืออักษรสูง (ฝาง) 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อ่านออกเสียงภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 44.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 และมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 41.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.67

สรุปผล: นักเรียนมักจะอ่านออกเสียงผิดคำที่อยู่ใน 1) กลุ่มอักษรกลางคำว่า กว้าน, กว้าน 2) กลุ่มอักษรสูงคำว่า ฝาง และ 3) กลุ่มอักษรต่ำคำว่า ฟาง และเมื่อผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่มาทำการเปรียบเทียบ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยการอ่านออกเสียงภาษาไทยอักษรสามหมู่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ความสามารถในการออกเสียงภาษาไทย; แบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่

บทนำ

การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตไปสู่สิ่งที่ดี ในทศวรรษที่ผ่านมาคนไทย

มีปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กไทย เพราะการอ่านออกเขียนได้ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน หากปล่อยปละละเลยไม่มีการพัฒนาแก้ไขในแนวทางที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรก ก็คงยากที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวเดินต่อไปอย่างมีคุณภาพได้ ปัญหาดังกล่าวหากไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องจะยิ่งส่งผลกระทบในระยะยาวรวมถึงแนวความคิดที่มีต่อภาษาไทยดังที่ สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่าปัจจุบันคนไทยจำนวนมากยังละเลยการพูดและออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนอาจด้วยเหตุผลที่ไม่เห็นความสำคัญ หรือจำเป็นต้องพูดให้รวดเร็วแข่งกับเวลาที่มีจำกัด หรือได้รับอิทธิพลของภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศที่หลั่งไหลเข้ามา แม้หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรได้กำหนดให้นักเรียนพูด อ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตั้งแต่ชั้นต้น ๆ และพัฒนาการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้นในขั้นที่สูงก็ตาม แต่ปรากฏว่ายังมีปัญหาที่ครูผู้สอนจะต้องดูแลแก้ไขข้อบกพร่องการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่เรียนในระดับสูง ซึ่งทักษะการออกเสียงสามารถทำการฝึกฝนได้ถ้าบุคคลใดหมั่นฝึกฝนบ่อยๆอ่านผ่านการอ่านสม่ำเสมอ จนเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน และพัฒนาต่อยอดไปจนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ (สนธิ สัตโยภาส, 2545) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจประเด็นเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยที่มีระดับวรรณยุกต์ที่แตกต่างกันซึ่งเป็นพื้นฐานในการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ถูกต้อง การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนนั้นมีความสำคัญที่สุด

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี บางส่วนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงเช่นกัน เนื่องจากการสอบคัดเลือกเข้าโรงเรียนสุรวิวัฒน์จะสอบเพียง 3 วิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ อีกทั้งในปีการศึกษา 2565 มีการสอบเข้าโดยใช้ความถนัดทางด้านภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนส่วนมากมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย

จะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อจะได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ได้เต็มตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในวิชาวิชาสมบัติวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาสมบัติวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทบทวนวรรณกรรม

การออกเสียง มีการแบ่งวรรณยุกต์ทั้งในคำพูดเดี่ยวและในคำพูดต่อเนื่องทั้ง 6 บริบท วรรณยุกต์ระดับ ได้แก่ วรรณยุกต์กลางระดับ ต่ำระดับ และสูงระดับ ในบริบทที่มีการอ่านออกเสียง ลักษณะการเปลี่ยนเสียงระดับขึ้นหรือเปลี่ยนระดับต่ำจะปรากฏไม่ชัดเจนเหมือนในคำพูดเดี่ยว ข้อสังเกตในการออกเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับขึ้นหรือเปลี่ยนระดับขึ้น หรือเปลี่ยนระดับตกจะปรากฏไม่ชัดเจนเหมือนในคำพูดเดี่ยว ให้ข้อสังเกตในการออกเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับขึ้นในการพูดแบบต่อเนื่องว่าคล้ายคลึงกับวรรณยุกต์ระดับ

ในช่วงครึ่งแรก กล่าวคือระดับจะยังคงลดลง แต่ช่วงท้ายของวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับขึ้นมีระดับเสียงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภิตย์, (2533)

อักษรสามหมู่ เป็นการจัดแยกพยัญชนะออกเป็นสามหมู่หรือเรียกอีกแบบหนึ่งว่า “ไตรยางศ์” เสียงสำคัญคือพื้นเสียงของพยัญชนะตัวใดที่ยังไม่มีการผันเสียงสูง เรียกว่าเป็นอักษรสูง ถ้าพื้นเสียงพยัญชนะตัวใดยังไม่ได้ผัน เรียกว่าเป็นอักษรกลาง ส่วนที่เหลือก็จัดอยู่ในอักษรต่ำ คือเรียกอักษรต่ำว่าอักษรสองพวกข้างต้น กฤตวิทย์ ดวงสร้อย (2522)

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย การวิจัยครั้งนี้เป็นการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ได้กลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 114 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

เพศ ห้องเรียน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม.1/1	17	56.67	13	43.33	30	26.32
ม.1/2	15	57.69	11	42.31	26	22.81
ม.1/3	16	55.17	13	44.83	29	25.44
ม.1/4	16	55.17	13	44.83	29	25.44
รวม	64	56.14	50	43.86	114	100.00

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยใช้วิธีวิจัยแบบทดลองเบื้องต้น (Pre - experimental Research) แบบทดลองกลุ่มเดียวโดยการทดสอบก่อนสอนและหลังทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

$$O_1 - X - O_2$$

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

2.1 เครื่องมือในการทดลองได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสมบัติวรรณคดีไทย จำนวน 3 แผน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่านตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้แบบมาตรฐานวัด 5 ระดับมีคะแนนเฉลี่ย 4.46 อยู่ในระดับดี

2.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่ 1 ชุด โดยผู้เชี่ยวชาญสามท่านตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.61 – 1.00 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

3.1 ศึกษาแบบทดสอบการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่ โดยผู้วิจัยทำการออกแบบโดยอิงรูปแบบจากแบบฝึกการออกเสียงที่ใช้การเก็บคะแนนภายในชั้นเรียน และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนำมาตรวจสอบความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญสามท่าน แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำมาทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย 114 คน คือห้อง 1/1 จำนวน 30 คน ห้อง 1/2 จำนวน 26 คน ห้อง 1/3 จำนวน 29 คน และห้อง 1/4 จำนวน 29 คน

3.3 หลังจากการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว นำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่มาใช้กับกลุ่มเป้าหมายและเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากใช้แบบทดสอบเสร็จสิ้นทั้ง 114 คน

3.4 สรุปผลการทดลองและเขียนรายงานการวิจัย หลังดำเนินการเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติ และสรุปผลการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยและอภิปรายผลไว้ตาม 2 หัวข้อ ดังนี้

1. ผลของความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยอักษรสามหมู่มีจำนวนทั้งสิ้น 45 คำ โดยแบ่งเป็นอักษรสูง อักษรต่ำเดี่ยว และอักษรต่ำคู่ พบว่าหลังการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่มีนักเรียนอ่านผิดน้อยลง อักษรที่นักเรียนอ่านผิดมากที่สุดคืออักษรกลาง คำว่า “กว้าน” รองลงมาคือ อักษรสูง คำว่า “ฝาง” และอักษรกลาง คำว่า “กว้าน” และอักษรต่ำคู่คำว่า “ฟาง” คิดเป็นร้อยละ 88.52, 89.36, 100.00 และ 95.83 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลนักเรียนในการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่

ลำดับ	อักษรกลาง			อักษรสูง			อักษรต่ำเดี่ยว			อักษรต่ำคู่		
	คำ	ก่อน	หลัง	คำ	ก่อน	หลัง	คำ	ก่อน	หลัง	คำ	ก่อน	หลัง
1.	กว้าน	61	7	ฝาง	47	5	ย้อม	2	-	ฟาง	24	1
2.	กว้าน	24	-	ฝาด	19	2	มะพร้าว	2	-	ฮือ	19	3
3.	ไกว	17	-	ไขว่	17		ลาน	1	-	ฟาง	18	3
4.	กั้น	8	-	ฝาย	15	5	อย่าง	1	-	คว้าน	17	-
5.	เปล	5	-	ขวัค	14	1	ย้อม	1	-	ควัว	5	2
6.	กวัก	4	-	ขวน	14	2				เฒ่า	4	-
7.	กวาง	4	1	ฝึก	11	1				คว้น	2	-
8.	แกว่ง	3	-	ไฟ	5	-				ทุ้ม	1	-
9.	ไกว	2	-	ขวย	5	-				ความ	1	-
10.	กวาด	1	-	ขว้าง	5	2				ค้า	1	-
11.	กั้น	1	-	ขวัญ	3	-				ท่วง	1	-
12.	เปล	1	-	ฝ่า	3	-						
13.	กว้าง	1	-	ฝ่า	1	-						
14.	จิก	0	-	ขวาง	1	-						
15.				เขา	1	-						

ผลความแตกต่างก่อนและหลังของการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยการอ่านออกเสียงภาษาไทยหลังใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกเท่ากับ 41.66 และค่าเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกเท่ากับ 44.66 รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่

exam	N	Mean	SD	SE	t	df	p-value
ก่อนใช้แบบฝึก	114	41.66	2.67	.25	15.08*	113	.000
หลังใช้แบบฝึก	114	44.66	1.04	.10			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในวิชาภาษาสมมติวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสุรวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวนทั้งสิ้น 114 คน พบว่าส่วนใหญ่อ่านออกเสียงผิดในคำที่อยู่ในกลุ่มของอักษรกลาง ได้แก่ คำว่า กว้านและกว้าน กลุ่มอักษรสูง ได้แก่ คำว่า ผาง และกลุ่มอักษรต่ำ ได้แก่ คำว่า ฟาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบสามประเด็นคือ 1. การอ่านออกเสียงผิดในกลุ่มอักษรกลางที่เป็นคำควบกล้ำ กว้าน กวาง เนื่องจากเป็นคำควบกล้ำที่มีทั้งอักษรกลางและอักษรต่ำอยู่ด้วยกันนักเรียนจึงสับสนในการผันวรรณยุกต์ว่าควรผันตามอักษรใด แต่หากนักเรียนแม่นยำในอักษรสามหมู่ (ไตรยางศ์) นักเรียนจะสามารถผันวรรณยุกต์ได้แม่นยำและอ่านได้ถูกต้อง 2. การอ่านออกเสียงผิดกลุ่มในกลุ่มอักษรสูง ผาง ผาด ไขว่ ผ่าย ขวัก ขวน ผัก ขว้าง เนื่องจากเป็นอักษรสูงและคำควบกล้ำที่มีทั้งอักษรสูงและอักษรต่ำอยู่ด้วยกันนักเรียนจึงสับสนในการผันวรรณยุกต์ว่าควรผันตามอักษรใดหากนักเรียนแม่นยำในอักษรสามหมู่ (ไตรยางศ์) นักเรียนจะสามารถผันวรรณยุกต์ได้แม่นยำและอ่านได้ถูกต้อง 3. การอ่านออกเสียงผิดกลุ่มในกลุ่มอักษรต่ำ ฟาง ฮือ ฟาง คว้า เนื่องจากเป็นอักษรต่ำซึ่งเป็นอักษรหมู่ที่เมื่อผันวรรณยุกต์ รูปวรรณยุกต์จะไม่ตรงกับเสียง หากนักเรียนแม่นยำในอักษรสามหมู่ (ไตรยางศ์) นักเรียนจะสามารถผันวรรณยุกต์ได้แม่นยำและอ่านได้ถูกต้องซึ่งคล้ายกับงานวิจัยขององค์อร จันทรพูล (2558) ที่พัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาสมมติวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่มาทำการเปรียบเทียบ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยการอ่านออกเสียงภาษาไทยอักษรสามหมู่หลังเรียน (Mean = 44.66, S.D. = 1.04) สูงกว่าก่อนเรียน (Mean = 41.66, S.D. = 2.67) ซึ่งคล้ายกับงานวิจัยของโสภัทรา คงทวี (2557) ที่ได้ศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่มีพยัญชนะควบกล้ำมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.94/ 92.22 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยการอ่านออกเสียงภาษาไทยด้วยแบบฝึกการอ่านออกเสียงอักษรสามหมู่ของครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอว่าจำเป็นต้องศึกษาตัวแปรในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการอ่านออกเสียงที่มีความคล้ายกัน แต่มีความหมายแตกต่างกันในภาษาไทย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีความถนัดการอ่านภาษาอังกฤษ กับนักเรียนปกติที่มีทักษะด้านการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.
- กฤตวิทย์ ดวงสร้อย. (2522). *หลักภาษา*. โครงการบริหารวิชาการ มศว, สงขลา.
- กัลยา ดิงศักดิ์, ม.ร.ว. (2533). *วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรี: การศึกษาเปรียบเทียบวรรณยุกต์ในคำกับวรรณยุกต์ในถ้อยคำต่อเนื่อง (รายงานผลการวิจัย)*. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. บริษัท 21 เซ็นจูรี่จำกัด, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- โสภิตรา คงทวี. (2557). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- องค์อร จันท์พูล. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.